

Podsumowanie Konferencji pn.: Identyfikacja i waloryzacja krajobrazów – wdrażanie Europejskiej Konwencji Krajobrazowej, która odbyła się w dniach 25-26 września 2013 r. w Czosnowie k/Warszawy

Zgodnie z wymogami art. 6 Europejskiej Konwencji Krajobrazowej Polska powinna wypracować plany długoterminowych działań mających na celu zrównoważone kształtowanie i ochronę krajobrazów. Jednym z elementów takich działań jest identyfikacja krajobrazów na obszarach państw, które ratyfikowała Konwencję.

Mając na uwadze powyższe w dniach 25-26 września 2013 r. w Czosnowie, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska (GDOŚ) zorganizowała konferencję poświęconą identyfikacji i waloryzacji krajobrazów. Była to druga konferencja organizowana przez GDOŚ w ramach wdrażania Europejskiej Konwencji Krajobrazowej w Polsce.

Z przeglądu zaprezentowanych podejść do typologii krajobrazów wynika, że istnieje wiele różnych metodologii typologii krajobrazów w całej Europie, a Polska powinna wypracować swoją metodykę odpowiednią do warunków i różnorodności krajobrazowej jaka występuje na terenie naszego kraju.

Podczas konferencji zgodnie stwierdzono, iż obecny system planowania przestrzennego nie zapewnia właściwej ochrony cennych krajobrazów ani zrównoważonego zarządzania przestrzenią, która tworzy tzw. krajobrazy codzienne.

Dyskusja nad wypracowaniem wspólnej metodyki identyfikacji krajobrazów pozwoliła na sformułowanie następujących wniosków:

- W zakresie podziału obszaru Polski na typy krajobrazów, czy regiony wyróżniające się występowaniem określonych typów krajobrazów przeprowadzono już wiele badań, których wyniki należy wykorzystać.
- Identyfikacja krajobrazów powinna być przeprowadzona hierarchicznie.
- W pierwszej kolejności powinno się ustalić podstawowe typy krajobrazów (wysokiej rangi), które powinny stanowić podstawę do identyfikacji jednorodnych jednostek krajobrazowych, na poziomie których przeprowadzana będzie ocena jakości krajobrazów.
- Przy wyznaczaniu typów krajobrazowych (na poziomie kraju) należy wziąć pod uwagę cechy niezmiennie lub mało zmienne, takie jak budowa geologiczna, rzeźba terenu, czy roślinność potencjalna. Natomiast identyfikacja jednostek bardziej szczegółowych (na poziomie regionalnym i lokalnym) powinna być oparta na pokryciu terenu, typach występujących siedlisk i roślinności rzeczywistej. Antropogeniczne cechy krajobrazów powinny mieć znaczenie przy identyfikowaniu jednostek krajobrazowych na poziomie lokalnym czy też regionalnym. Identyfikacja krajobrazów na poziomie lokalnym jest niezbędna, gdyż to właśnie na tym poziomie podejmowane są kluczowe decyzje w zakresie zagospodarowania przestrzennego, jednak taka identyfikacja będzie wymagała innej metodyki, z uwagi na konieczność określenia innych kryteriów cech krajobrazów.

Podczas Konferencji ożywioną dyskusję wzbudził również prezydencki projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w zakresie wzmocnienia narzędzi ochrony krajobrazów, który był prezentowany przez przedstawiciela Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Podobnie jak w konsultacjach społecznych tego projektu pojawiło się wiele krytycznych głosów w stosunku do zaproponowanych w nim rozwiązań, jednak większość uczestników zgodziła się, że inicjatywa Prezydenta zasługuje na uwagę i po dopracowaniu pewnych

zagadnień ustawa ta może stanowić dobry punkt wyjścia dla kształtowania polityki krajobrazowej w naszym kraju.

Podczas dyskusji pojawiła się również kwestia usług ekosystemowych – w niektórych kręgach nazywanych też usługami krajobrazowymi, które przy ocenie jakości krajobrazów i wyznaczeniu standardów jakości mogą stanowić ważny argument ekonomiczny dla planowanych działań mających na celu osiągnięcie ustalonych standardów jakości krajobrazów.

Kluczową kwestią okazało się powołanie zespołu ekspertów z różnych dziedzin reprezentujących wiele ośrodków badawczych w celu wypracowania założeń dla metodyki identyfikacji i waloryzacji krajobrazów.